

Bruxelles, den 18. januar 2019
REV1 — Erstatte meddelelse til
interessenter, der blev offentliggjort den
21. november 2017

MEDDELELSE TIL INTERESSENER

DET FORENEDE KONGERIGES UDTRÆDEN OG EU-REGLERNE OM CIVILRET OG INTERNATIONAL PRIVATRET

Det Forenede Kongerige meddelte den 29. marts 2017 sin beslutning om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union. Det betyder, at Det Forenede Kongerige med virkning fra den 30. marts 2019, kl. 00.00 (CET) ("udtrædelsesdatoen")¹ vil overgå til at være et "tredjeland"².

Det er ikke alene EU-myndighederne og de nationale myndigheder, der skal træffe forberedelser til udtrædelsen, men også private parter.

På grund af usikkerheden omkring ratificeringen af udtrædelsesaftalen bør alle interesserede parter være opmærksomme på de juridiske konsekvenser, der skal tages hensyn til, når Det Forenede Kongerige overgår til at være et tredjeland.

Med forbehold af den overgangsperiode, der er fastsat i udkastet til udtrædelsesaftalen³, vil EU-reglerne om civilret og international privatret fra udtrædelsesdatoen ikke længere finde anvendelse på Det Forenede Kongerige. Det vil navnlig have de nedenfor beskrevne konsekvenser⁴:

¹ Det Europæiske Råd kan efter aftale med Det Forenede Kongerige med enstemmighed beslutte, at traktaterne skal ophøre med at finde anvendelse fra en senere dato, jf. artikel 50, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union.

² Et tredjeland er et land, som ikke er medlem af Unionen.

³ Jf. fjerde del i det udkast til *aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab*, som forhandlingsparterne nåede til enighed om den 14. november 2018 (https://ec.europa.eu/commission/publications/draft-agreement-withdrawal-uk-eu-agreed-negotiators-level-14-november-2018-including-text-article-132_da).

⁴ Det skal erindres, at det Forenede Kongerige ikke deltager i hele EU-retten vedrørende retligt samarbejde på det civil- og handelsretlige område.

1. INTERNATIONAL KOMPETENCE

Unionens internationale privatret fastsætter harmoniserede regler om international kompetence inden for civil- og handelsretten, herunder for konkurs/insolvens, og familieretten⁵. Disse harmoniserede regler gælder som udgangspunkt kun i tilfælde, hvor sagsøgte har bopæl i en EU-medlemsstat.

1.1. Sager, der verserer på udtrædelsesdatoen

Hvad angår sager, hvor sagsøgte har bopæl i Det Forenede Kongerige, og som verserer for retten i en EU-27-medlemsstat⁶ på udtrædelsesdatoen, vil Unionens regler om international kompetence fortsat finde anvendelse.

1.2. Sager, der indledes efter udtrædelsesdatoen

Hvad angår sager, hvor sagsøgte har bopæl i Det Forenede Kongerige, og som indledes i en EU-27-medlemsstat på eller efter udtrædelsesdatoen, finder reglerne om international kompetence i Unionens lovgivning inden for civil- og handelsretten og familieretten ikke længere anvendelse, medmindre den pågældende EU-lovgivning omfatter kompetenceregler for så vidt angår tredjelande⁷.

Den internationale kompetence vil således være reguleret af den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor sagen er anlagt.

I visse tilfælde finder internationale konventioner anvendelse⁸, såsom de konventioner, der er udarbejdet af Haagerkonferencen om International Privatret, forudsat at såvel Unionen/EU-medlemsstaterne og Det Forenede Kongerige er parter i konventionen.

2. ANERKENDELSE OG FULDBYRDELSE

Unionens internationale privatret fastsætter regler om lettere anerkendelse og fuldbyrdelse i forbindelse med domme afsagt i en medlemsstat.

2.1. Eksekvatur-domme

Hvis det relevante instrument omhandler eksekvatur, og en dom afsagt af en domstol i Det Forenede Kongerige er blevet anerkendt til fuldbyrdelse i EU-27 før udtrædelsesdatoen, men fuldbyrdelsen ikke har fundet sted inden denne

⁵ Denne meddelelse vedrører ikke specifikt forbrugerbeskyttelsesspørgsmål. Disse spørgsmål er omhandlet i "*Meddelelse til interessenter — Det Forenede Kongeriges udtræden og EU-reglerne på området for forbrugerbeskyttelse og passagerrettigheder*" offentliggjort den 27. februar 2018.

⁶ Om end EU-traktaterne indeholder særlige bestemmelser med hensyn til, at Irland og Danmark ikke gennemfører denne del af EU-retten, anvendes betegnelsen "EU-27" for enkeltheds skyld.

⁷ Dette er for eksempel tilfældet for retssager, der involverer forbrugere (se fodnote 5).

⁸ Normalt er disse konventioner gennemført i national ret i hver af de medlemsstater, der er parter i konventionen.

dato, kan dommen stadig fuldbyrdes i EU-27, idet det er uden betydning, at den oprindeligt er afsagt af en domstol i Det Forenede Kongerige.

2.2. Sager, der verserer på udtrædelsesdatoen

Medmindre en dom afsagt af en domstol i Det Forenede Kongerige er blevet anerkendt til fuldbyrdelse inden udtrædelsesdatoen, finder EU-reglerne om anerkendelse og fuldbyrdelse af sådanne domme ikke anvendelse på dommen, når den ikke er fuldbyrdet før udtrædelsesdatoen, heller ikke selv om

- dommen blev afsagt før udtrædelsesdatoen, eller
- fuldbyrdelsessagen blev indledt før udtrædelsesdatoen.

2.3. Sager, der er indledt på eller efter udtrædelsesdatoen

Hvad angår sager om fuldbyrdelse af en dom afsagt af en domstol i Det Forenede Kongerige, som indledes i EU-27 fra udtrædelsesdatoen, finder EU-reglerne ikke længere anvendelse.

Anerkendelse og fuldbyrdelse reguleres således af den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor der anmodes om anerkendelse og fuldbyrdelse.

I visse tilfælde finder internationale konventioner anvendelse⁹, såsom de konventioner, der er udarbejdet af Haagerkonferencen om International Privatret, forudsat at såvel Unionen/EU-medlemsstaterne og Det Forenede Kongerige er parter i konventionen.

Alle interessenter opfordres til at tage dette i betragtning, når de skal træffe valg om international kompetence i forbindelse med indgåelse af aftaler

3. SÆRLIGE EU-PROCEDURER

EU-retten om civilretligt samarbejde fastlægger adskillige særlige procedurer, såsom den europæiske betalingspåkravsprocedure¹⁰ og den europæiske småkravsprocedure¹¹.

Tilgangen til kompetence samt anerkendelse og fuldbyrdelse i afsnit 1 og 2 i denne meddelelse gælder også for disse særlige retlige procedurer.

⁹ Normalt er disse konventioner gennemført i national ret i hver af de medlemsstater, der er parter i konventionen.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (EUT L 399 af 30.12.2006, s. 1).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 1).

4. RETLIGT SAMARBEJDE MELLEM MEDLEMSSTATERNE

EU-retten om civilretligt samarbejde omhandler forenklet retligt samarbejde (f.eks. hvad angår forkyndelse af dokumenter¹², bevisoptagelse¹³ eller inden for rammerne af Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område)¹⁴. Fra og med udtrædelsesdatoen vil EU-27-medlemsstaterne hverken

- videreføre et sådant retligt samarbejde i verserende sager, der involverer Det Forenede Kongerige, eller
- indgå et sådant nyt retligt samarbejde i sager, der involverer Det Forenede Kongerige

på EU-retligt grundlag.

Behandling af sådanne sager kan fortsætte i henhold til national ret om retligt samarbejde med tredjelande. I visse tilfælde finder internationale konventioner anvendelse¹⁵, såsom de konventioner, der er udarbejdet af Haagerkonferencen om International Privatret, forudsat at såvel Unionen/EU-medlemsstaterne og Det Forenede Kongerige er parter i konventionen¹⁶.

Alle nationale centralmyndigheder rådes til at vurdere, hvorvidt der på udtrædelsesdatoen er verserende sager inden for det retlige samarbejde, og hvorvidt sagerne kan fortsætte under national ret eller en relevant international konvention. Hvis sagen kan fortsætte under national ret eller en relevant international konvention, bør centralmyndigheden overveje at indsende en supplerende anmodning i henhold til relevant national ret/den relevante internationale konvention, og anmodningen vil være betinget af, at Det Forenede Kongerige udtræder af Unionen uden en udtrædelsesaftale.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT L 324 af 10.12.2007, s. 79).

¹³ Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (EFT L 174 af 27.6.2001, s. 1).

¹⁴ Jf. artikel 8 i Rådets beslutning 2001/470/EF af 28. maj 2001 om oprettelse af et europæisk retligt netværk på det civil- og handelsretlige område (EFT L 174 af 27.6.2001, s. 25).

¹⁵ Normalt er disse konventioner gennemført i national ret i hver af de medlemsstater, der er parter i konventionen.

¹⁶ Eksempel: I sager om internationale bortførelser af børn kan anmodningen fra den anmodende centralmyndighed i stedet behandles af den anmodede centralmyndighed i henhold til Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser.

5. ANDRE SPØRGSMÅL

- Forordning (EU) 2016/1191¹⁷ afskaffer apostillekravet for visse offentlige dokumenter (f.eks. døbsattester) og forenkler andre formaliteter og fremmer dermed cirkulationen af visse offentlige dokumenter. Anvendelsen af forordning (EU) 2016/1191 afhænger ikke af datoen for udstedelse af det offentlige dokument, men af den dato det fremlægges for myndighederne i en anden medlemsstat. Forordning (EU) 2016/1191 finder derfor ikke længere anvendelse på et offentligt dokument udstedt af myndighederne i Det Forenede Kongerige, der fremlægges for myndighederne i en EU-27-medlemsstat fra og med udtrædelsesdatoen, uanset datoen for udstedelse og gyldighedsperioden for det pågældende offentlige dokument
- Gennem e-Justiceportalen stiller Kommissionen en række oplysningsværktøjer om de nationale retssystemer til rådighed¹⁸. Fra og med udtrædelsesdatoen vil e-Justiceportalen ikke længere omfatte oplysninger om Det Forenede Kongerige, herunder de dynamiske formularer og faktaark om Det Forenede Kongerige.

På den europæiske e-Justiceportal <https://beta.e-justice.europa.eu/?action=home&plang=da> og på Kommissionens websted om civilret http://ec.europa.eu/justice/civil/index_da.htm findes generelle oplysninger om civilret. Disse sider opdateres om nødvendigt med yderligere oplysninger.

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Retlige Anliggender og Forbrugere

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1191 af 6. juli 2016 om fremme af den frie bevægelighed for borgere gennem en forenkling af kravene vedrørende fremlæggelse af visse offentlige dokumenter i Den Europæiske Union og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 200 af 26.7.2016, s. 1).

¹⁸ <https://e-justice.europa.eu/home.do?action=home&plang=da>.